

מבואות כג. [יומא עו.]

יבוא מזה מפי מלכא דגורא סעיד ומי סעיד
 רבב אנוש ולחם לבב אנוש יסעיד וגו' נהמא הוא דס
 משמח נהמא מסעיד סעיד שמוי לא משמח אי הכי
 ללויה א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא אי קבע עליו
 קבועותא השתא מיהא *במלך דעזרא אצל כל אר
 צ"ר יוחנן השמן וזית מברכין עליו בורא פרי העץ
 מזיק ליה *דחניא והשתה שמן של תרומה מש
 של תרומה משלם את הקרן ומשלם את החומם
 יהיה פת עיקר והוא טפל ותנן *זה הכלל כל שו
 מלך אלא דקא שתי ליה ע"י אגורו דאמר רב

ד' המרא לא סעיד אלא המרא אית ביה תרתי סעיד
ברוך עליה שלש ברכות לא קבעי אינשי סעודתיה
סעודתיה מאי א"ל לכשיבא אליהו ויאמר אי הווי
: גופא אמר רב יהודה אמר שמואל וכן א"ר יצחק
היכי דמי אילימא דקא שתי ליה (משתה) אווקר
ם את הקרן ואינו משלם את החומש ההסך שמ
אלא דקא אכיל ליה על ידי פת אי הכי הווי
א עיקר ועמו מפלה מברך על העיקר ופומר את
רב ושמואל *אנוורנו מיא דחללא *אנוורנו מיא

לקמן מא. מד.
[ז"ל אבסיגרון
כך איתא ביומא
עו. ובשבושות
פ. וכו']

וכן חי צמח